

Śrīmad Bhāgavatam 7.9.43 - Prahlāda meldžiasi Viešpačiui

*naivodvije para duratyaya-vaitaraṁ yās
tvad-vīrya-gāyana-mahām ta-magna-cittaṁ
śoce tato vimukha-cetasa indriyārtha-
māyā-sukhāya bharam udvahato vimūḥ hān*

O geriausias tarp didžiųjų asmenybių, aš visiškai nebijau materialios egzistencijos, nes kur bebūčiau, aš esu visiškai paniręs mintimis į Tavo šlovę ir veiklą. Aš pergyvenu tik dėl kvailių ir nenaudėlių, kurie taip kruopščiai kuria materialios laimės planus ir bando išlaikyti savo šeimas, visuomenes ir šalis. Man tiesiog rūpi meilė jiems.

PAAIŠKINIMAS

Visame pasaulyje kiekvienas žmogus kuria labai didelius planus, kaip nematyti vargo materialiam pasaulyje, tai tinka ir šiems laikams, praeičiai ir ateičiai. Vis dėlto, nors jie kuria sudėtingus politinius, socialinius ir kultūrinius planus, čia jie visi aprašyti kaip vimūḥ ha - kvailiai. Materialus pasaulis Bhagavad-Gitoje vadinamas duḥ khālayam aśāśvatam [Bg. 8.15] laikinas ir varganas, bet šie kvailiai bando materialų pasaulį paversti į sukhālayam, laimingą vietą, nežinodami, kaip viskas paklūsta materialios gamtos, kuri veikia savaip, planui.

*prakṛteḥ kriyamāṇi āni
guṇa aiṅ karmāṇi sarvaśaṁ
ahaṁ kāra-vimūḥ hātmā
kartāham iti manyate*

"Suklaidinta dvasinė siela, veikiamą trijų materialios gamtos guṇų, mano jog pati atlieka visą veiklą, kurią iš tikrųjų atlieka materiali gamta." (3,27 Bg.)

Materiali gamta, kurią vadina Durgā, turi planą - bausti demonus. Nors asurai, bedieviai demonai, kovoja už būvį, juos tiesiogiai puola deivė Durgā, kuri gerai apsiginklavusi - dešimtyje rankų jiems nubausti ji laiko įvairiausius ginklus. Ji sėdi ant liūto, arba aistros ir neišmanymo gu̥ ą. Visi sunkiai kovoja su aistros ir neišmanymo gu̥ omis ir bando nugalėti materialią gamtą, bet galiausiai juos visus nugalė gamtos dėsniai.

Yra tokia upė vadinama Vaitarḁ ī, ji tarp materialaus ir dvasinio pasaulių. Kad pasiekti kitą pusę ar dvasinį pasaulį, reikia perkirsti šią upę. Tai labai sunkus uždavins. Kaip Viešpats sako Bhagavad-gītoje (7.14), daivī hy e̥ ā gu̥ a-mayī mama māyā duratyayā: „Sunku nugalėti šią dievišką Mano energiją, kuri sudaryta iš trijų materialios gamtos gu̥ ą.“ Čia naudojamas tas pats žodis duratyaya, kuris reiškia "labai sunku". Todėl be Aukščiausiojo Viešpaties malonės niekas negali apeiti griežtų materialios gamtos įstatymų. Nepaisant to, nors visi materialistų planai žlunga, jie vėl ir vėl bando tapti laimingais šiame materialame pasaulyje. Todėl jie čia vadinami vimū̥ ha - pirmos klasės kvailiais. Prahlāda Maharadžas nors buvo materialame pasaulyje, nebuvo nelaimingas, nes jis buvo pilnas Krišnos sąmonės. Kas suvokia Krišną, stengiasi tarnauti Viešpačiui, anaipol nėra nelaimingas, o kas nejaučia potraukio Krišnos sąmonei ir kovoja už būvį, yra ne tik kvailas, bet taip pat labai nelaimingas. Prahlāda Maharadžas buvo laimingas ir nelaimingas vienu metu. Jis buvo laimingas ir kupinas transcendentinės palaimos, nes buvo pilnas Krišnos sąmonės, tačiau jis buvo labai nelaimingas dėl kvailių ir nenaudėlių, kurie taip kruopščiai rengia planus būti laimingais šiame materialame pasaulyje.